DOSARUL: NR. 1-25011083-12-1-28012025 (1-179/2025)

SENTINȚĂ
În numele Legii

18 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău *(sediul Buiucani)*, în componența:
Președintelui ședinței de judecată, judecător Guzun Denis
Grefier Ialovoi Dorin

Cu participarea:
Procurorului Irina Codreanu
Apărătorului Lupușor Dumitru
Inculpatului *****

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

> *****, născut Ia *****, cod personal *****, moldovean, domiciliat în satul *****, raionul *****, studii medii incomplete, nesupus militar, 1 copil minor la întreținere, neîncadrat în cîmpul muncii, anterior nejudecat,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) din Codul penal.
Termenul de examinare a cauzei: 28 ianuarie 2025 – 18 decembrie 2025.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată

A CONSTATAT:

1. Fapta constatată.

La data de 18 august 2024, în jurul orelor 03:10 min., nedeţinând permis de conducere, s-a urcat la volanul motocicletei de marca „Senke”, modelul „SK 150”, cu capacitatea motorului de 163 cm3, fără numere de înmatriculare, cu care se deplasa pe str. Uzinilor 12/1 din mun. Chişinău. în timpul deplasării a fost

stopat de către angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, pentru că conducea motocicleta în mod haotic şi în cadrul verificării actelor, ultimul a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, care ulterior a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Grenoble 147 din mun. Chişinău, pentru examinarea medicală şi stabilirea stării de ebrietate şi naturii constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate şi naturii ei nr. ***** din 18 august 2024, **a refuzat examenul medical**, precum şi **recoltarea probelor biologice** în cadrul acestui examen medical.

Prin acţiunile sale intenţionate *****, a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, adică refuzul, conducătorului mijlocului de transport, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârşit de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

2.În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul ***** a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

2.1. Cererea a fost contrasemnată și de către apărătorul acestuia avocatul Lupușor Dumitru, care acționează în interesele inculpatului.

2.2. Acuzatorul de stat Irina Codreanu nu a obiectat asupra cererii de examinare a cauzei în ordinea art. 364[1] CPP și a susținut cererea inculpatului ***** de examinare în procedură simplificată.

3.Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, instanța reiterează că inculpatul a manifestat o voinţă suficient de clară prin solicitarea de examinare a cauzei sale în procedură simplificată, a fost susținută de apărătorul său ales, iar acuzația în materie penală cu drepturile şi obligațiile sale i-au fost aduse la cunoştinţă într-o limbă pe care o cunoaşte, în mod clar şi detaliat.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în alin.(4) art.364[1] al Codului de procedură penală, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea lui Jmendac Ruslan Vasile de recunoaștere a vinovăției şi de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4.Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul *****, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală a declarat că la data

de 18 august 2024, în jurul orelor 03:10 min., nedeţinând permis de conducere, s-a urcat la volanul motocicletei de marca „„Senke", modelul „„SK 150", cu capacitatea motorului de 163 cm3, fără numere de înmatriculare, cu care s-a deplasat pe str. Uzinelor 12/1 din mun. Chişinău. În timpul deplasării a fost stopat de către angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, pentru că conducea motocicleta în mod haotic şi în cadrul verificării actelor, a a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, ulterior a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Grenoble 147 din mun. Chişinău pentru predarea probelor biologice, menţionează că a refuzat de a preda probe biologice, după a fost transportat pe strada Bulgară la IP. Centru pentru a fi audiat, după ce a fost audiat am plecat acasă.

La întrebarea instanţei a răspuns că în a cea zi a servit destul de mult băuturi alcoolice. Nu cunoaște dacă a fost înmatriculată motocicleta.

La întrebarea procurorului a răspuns că când a fost stopat i s-a propus să treacă testarea DRAGER însă el a refuzat. Motocicleta a fost ridicată şi dusă la parcarea specială. Paşaportul lui a fost ridicat de la Aeroportul Internaţional Chişinău.

La întrebarea apărătorului a răspuns că este să fac muncă neremunerată în folosul comunităţii.

5.În pofida faptului că inculpatul ***** recunoaște vina şi circumstanțele de fapt incriminate, vinovăția acestuia în baza art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, se confirmă prin următoarele probele administrate la faza de urmărire penală:

-Depoziţiile martorului ***, angajat a INSP al IGP, care a declarat că la data de 18.08.2024 a fost implicat în serviciu cu automobilul MAI 8834, cu colegul *****. Aproximativ pe la orele 0310 min., aflându-se pe str. Vamiţa, mun. Chişinău, a observat mers neunifor al unui motociclist, care era fără cască şi fără număr de înmatriculare. Astfel, s-au pornit după acesta, fiindui dată indicaţia să se oprească, însă ultimul a ignorat cerinţele acestora. Ulterior ultimul a fost stopat pe str. Uzinilor 12/1, mun. Chişinău, ca urmare şoferul motocicletei fiind singur pe mijloc de transport, a refuzat să comunice datele personale şi să prezinte careva acte atât de identitate cât şi pe mijlocul de transport. în timpul discuţiei cu acesta din cavitatea bucală se simţea un miros specific de alcool. Ulterior, acesta a fost dus la IP. Ciocana, pentru stabilirea identităţii acestuia, ultimul la fel refuzând, comunicarea datelor, însă în final fiind stabilită identitatea acestuia ca fiind cet ***** a.n. *****. Ca urmare, mijlocul de transport a fost ridicat iar persoana a fost condusă la Dispensarul republican de narcologie de pe str, Grenoble 147, mun. Chişinău, pentru testarea alcoolscopică, deoarece aveau suspiciuni că ultimul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, dar acesta a refuzat la medici, de a fi testat medical pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii sale. Cu privire la proveniența, mijlocului de transport, ultimul

comunica că îi aparţine iar modelul şi numerele nu dorea să le comunice la fel a refuzat să semneze careva acte.(f.d. 12)

-Depoziţiile martorului *****, ofiţer al SPC a INSP al IGP, care a declarat că la data de 18,08.2024, fiind implicat în serviciu cu automobilul MAI 8834, cu colegul *****, aproximativ pe la orele 0310 min., aflându-se pe str. Vamiţa, mun. Chişinău, a observat mers neunifor al unui motociclist, care era fără cască şi fără număr de înmatriculare. Astfel, s-au pornit după acesta, fiindui dată indicaţia să se oprească, însă ultimul a ignorat cerinţele acestora. Ulterior ultimul a fost stopat pe str. Uzinilor 12/1, mun. Chişinău, ca urmare şoferul motocicletei fiind singur pe mijloc de transport, a refuzat să comunice datele personale şi să prezinte careva acte atât de identitate cât şi pe mijlocul de transport, în timpul discuţiei cu acesta din cavitatea bucală se simţea un miros specific de alcool. Ulterior, acesta a fost dus la IP. Ciocana, pentru stabilirea identităţii acestuia, ultimul la fel refuzând, comunicarea datelor, însă în final fiind stabilită identitatea acestuia ca fiind cet. ***** a.n. *****. Ca urmare, mijlocul de transport a fost ridicat iar persoana a fost condusă la Dispensarul republican de narcologie de pe str. Grenoble 147, mun. Chişinău, pentru testarea alcoolscopică, deoarece aveau suspiciuni că ultimul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, dar acesta a refuzat la medici, de a fi testat medical pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii sale.(f.d.14)

-Depoziţiile martorului *****, medic psihiatru, narcolog în cadrul IMSP a DRN, care a declarat că la data de 18.08.2024, fiind în serviciul de gardă la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Grenoble 147 din mun. Chişinău, de către angajatul INSP, *****, a fost prezentată persoana pe nume *****, a.n. 2002, suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Astfel, ultimul era agitat, a început pe ascuns să facă filmări, de examinarea medical s-a refuzat total. Din acest motiv nu a putut fi formulate concluzia, La fel ultimul a refuzat să semneze procesul verbal de examinare nr. *****.(f.d.16)

-Procesul verbal nr. ***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei din 18.08.2024, potrivit căruia s-a constatat că cet. *****, a.n. *****, a refuzat examenul medical, precum şi recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.(f.d.23)

-Procesul-verbal de ridicare din 18.08.2024, potrivit căruia de la martorul ***** s-au ridicat imaginile video cu momentul stopării cet. *****.(f.d.17)

-Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.10.2024, potrivit căruia care s-au examinat imaginile video cu momentul stopării cet. *****.(f.d.38)

-Raportul de expertiză nr. 3***, potrivit căruia unitatea de transport de marca „Senke” modelul „SK150” nr. cadrului: „*****”, cu nr. motorului „*****”, fără număr de înmatriculare, prezentat spre examinare, este echipat cu

motorul alimentat pe benzină cu un cilindru, capacitatea cilindrică al căruia constituie 163 cm3.(f.d.64)

6. Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

6.1. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanță de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit (f.d. 46, 89).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

6.2.În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui ***** au fost încadrate **în baza art. 264[1] alin.(4) din Codul penal.**

Potrivit art. 264[1] alin.(4) din Codul penal, este stabilită răspunderea penală pentru *Acţiunile prevăzute la alin.(1)–(3), săvîrşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de pînă la 1 an.*

6.3.În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu și cele cercetate nemijlocit în ședințele de judecată, inclusiv să le conteste.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului ***** date în cadrul ședinței de judecată, în coraport declarațiile martorilor ***** și ***** cît și cu restul mijloacelor de probă administrate la faza prejudiciară, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrată în conformitate cu prevederile normei din Codul penal, după semnele invocate infra.

6.4. Apreciind probele, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate săvârşită de către ***** cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectul volitiv şi intelectiv la săvârşirea infracţiunii, ce presupune că făptuitorul a manifestat acţiuni directe îndreptate spre consumul substanţelor alcoolice şi ulterior spre conducerea cu bună-ştiinţă a unui mijloc de transport pe drumurile publice, cu năzuinţa satisfacerii dorinţelor personale şi cu neglijarea normelor legale şi morale prohibitive în acest aspect.

Faptul conducerii motocicletei în stare de ebrietate a fost confirmat de către inculpatul ***** în cadrul audierii acestuia „ *în a cea zi am servit destul de mult băuturi alcoolice„.*

La caz, faptul comiterii infracțiunii se confirmă indubitabil prin rezultatele procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. ***** din 18.08.2024, emis pe numele lui *****, prin care s-a concluzionat că *”*****, a.n. *****, a refuzat examenul medical, precum şi recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical„.*

6.5.Aşadar, cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii,

prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin.(4) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007, stabileşte că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

La caz, instanţa de judecată apreciază că ***** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a refuzat să se supună solicitării medicului narcolog, care este un profesionist în domeniu, de a fi supus examenului medical sau recoltării probelor biologice cu sânge, ce se confirmă prin procesul verbal autentic, recunoscut în calitate de document în prezenta cauză penală sau prin declaraţiile martorilor ***** și *****. De asemenea martorul ***** a declarat că *,,fiind în serviciul de gardă la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Grenoble 147 din mun. Chişinău, de către angajatul INSP, *****, a fost prezentată persoana pe nume *****, a.n. 2002, suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Astfel, ultimul era agitat, a început pe ascuns să facă filmări, de examinarea medical s-a refuzat total. Din acest motiv nu a putut fi formulate concluzia, La fel ultimul a refuzat să semneze procesul verbal de examinare nr. *****,,.*

Prin declarațiile martorilor ***** și *****, care coroborează și cu declarațiile medicului de gardă ***** cît și cu alte probe, se confirmă refuzul de la examenul medical iar prin urmare, instanța constată că acțiunile inculpatului *****, manifestate prin refuz și împotrivire cu vehemență persoanelor abilitate prin Lege, de la prelevarea sîngelui în vederea testării stării de ebrietate si naturii acesteia, reprezintă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin.(4) Cod penal.

Sub aspectul laturii obiective, instanța reține și faptul că s-a constatat în acțiunile inculpatului și conducerea mijlocului de transport pe un drum public, la 18 august 2024, în jurul orelor 03:10 min., fiind în stare de ebrietate consumul băuturilor alcoolice, fapt confirmat de inculpat în ședința de judecată în acea zi a servit băuturi alcoolice, a fost stopat de colaboratorii de poliție și că el nu a vrut să treacă testarea la faţa locului.

În conformitate cu alin.(1) art.134^{12} din Codul penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare.

Instanţa mai concretizează reieşind din prevederile art. 7, alin. (4), (7) şi (8) din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001, cu privire la controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanţe psihotrope, că starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, inclusiv testarea, iar în cazul în care nu este de acord cu rezultatele primare de stabilire a stării de ebrietate şi naturii ei, conducătorul mijlocului de transport este în drept să ceară, în termenele stabilite, o examinare medicală repetată, fapt care nu a fost realizat de inculpat.

Instanţa mai subliniază că potrivit art. 132 din Codul penal, prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice, iar la caz, acesta a fost identificată motocicleta de marca „Senke”, modelul „SK 150”, cu capacitatea motorului de 163 cm3, fără numere de înmatriculare”.

La rândul său, inculpatul a condus motocicleta pe str. Uzinelor 12/1 din mun. Chişinău, care reflectă un drum public, or prin „drum public”, în sensul art. 1 alin. (3) şi art. 2 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, instana înțelege căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulaţiei rutiere şi pietonale în scopul satisfacerii cerinţelor generale de transport rutier ale economiei naţionale şi ale populaţiei şi de apărare a ţării, fiind proprietate publică.

Respectiv, infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul refuzului, împotrivirii

sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fără a deține dreptul de a conducere un mijloc de transport.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul *****.

Conform prevederilor pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere al Republicii Moldova, conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Conform pct. 9, 10 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajaţii Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” şi alţii), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucţiunile aprobate în acest sens.

Temei pentru efectuarea testării alcoolscopice serveşte suspectarea consumului de alcool, droguri sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, precum şi prezenţa simptomelor acţiunii alcoolului, drogurilor şi a altor substanţe psihotrope, medicamentelor cu efecte similare acestora: mirosul de alcool din gură, instabilitatea pozei, dereglarea mersului, tremurul accentuat al degetelor, pleoapelor, limbii, comportarea neadecvată, mărturia persoanei examinate despre faptul consumului.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de refuzului, împotrivirii sau eschivării conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani și nu deține permis de conducere.

La caz, instanţa atestă că inculpatul ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d.25) şi este născut pe 1 septembrie 2002, nu se află la evidenţa medicului psihiatru și a medicului narcolog.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca ***** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul *****, a comis infracţiunea cu vinovăţie.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui ***** şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Vina inculpatului ***** în refuzul de la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sa confirmat pe deplin.

Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de către inculpat.

7. Cu privire la individualizarea pedepsei.

7.1. De către acuzatorul de stat Irina Codreanu, în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

7.2. Apărătorul care acţionează în interesele inculpatului ***** a opinat spre emiterea unei pedepse la fel sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

7.3. Inculpatul în ședința de judecată a recunoscut vina, a susținut poziția apărătorului său și a menționat că se căiește sincer.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în

vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

7.4. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de **art. 264[1] alin. (4) din Codul penal** săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, raportat la data săvîrșirii (18.08.2024), se atribuie la **categoria infracţiunilor <u>ușoare</u> comise cu intenţie.**

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul ***** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securităţii circulaţiei

mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, stabileşte **la data comiterii infracțiunii**, o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sa cu închisoare de pînă la 1 an.

Instanța reține că potrivit prevederilor articolului 80^1 alin.(1) din codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

De vreme ce până la începerea cercetării judecătorești inculpatul ***** a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală instanța conchide că ultimul va beneficia de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă.

Deci prin prisma prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal **noile limite** a pedepsei prevăzute **la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal** va constitui muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sa cu închisoare de pînă la 9 luni

În aplicarea principiilor consacrate de art. 75–79 din Codul penal privind individualizarea pedepsei, instanța urmează să stabilească o pedeapsă proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu pericolul social concret al faptei, precum și cu datele ce caracterizează persoana inculpatului.

Instanța reține că fapta comisă de inculpatul ***** reprezintă o atingere deosebit de periculoasă la adresa securității circulației rutiere, domeniu ce protejează viața și integritatea corporală a participanților la trafic.

Conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică, într-un grad avansat, constituie un factor major de risc pentru producerea unor consecințe grave, fapt ce impune un nivel sporit de reacție penală și o evaluare riguroasă a circumstanțelor personale ale inculpatului.

Totodată, la individualizarea pedepsei, instanța acordă o atenție distinctă circumstanțelor personale ale inculpatului, relevate prin lipsa antecedentelor penale, comportamentul procesual corect și recunoașterea integrală a vinovăției. Înainte de începerea cercetării judecătorești, inculpatul a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiind astfel de

dispozițiile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care prevăd reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă.

Instanța ține cont, de asemenea, de faptul că atât acuzarea, cât și apărarea au solicitat aplicarea unei pedepse sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, apreciind că această sancțiune reflectă cel mai bine necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni, dar și caracterul de reeducare și responsabilizare al pedepsei.

Prin urmare, analizând gravitatea faptei, circumstanțele personale ale inculpatului, conduita procesuală sinceră, lipsa antecedentelor penale, cât și solicitările concordante ale acuzării și apărării, instanța apreciază că aplicarea unei **pedepse în cuantum de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității este echitabilă**, proporțională și aptă să răspundă scopurilor sancțiunii penale prevăzute de art. 2 din Codul penal.

Potrivit art. 67 din Codul penal Persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Instanța consideră că aplicarea unei pedepse de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității este de natură să își atingă pe deplin scopurile prevăzute de art. 2 din Codul penal, respectiv cele de reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii unor noi infracțiuni și de restabilire a ordinii de drept.

În primul rând, caracterul activ, disciplinar și social util al muncii neremunerate în folosul comunității contribuie la formarea unei atitudini responsabile față de normele de conviețuire socială, inculpatul fiind pus în situația de a conștientiza importanța respectării regulilor de circulație și consecințele pe care comportamentul său le poate genera asupra siguranței publice.

În al doilea rând, cuantumul de 180 de ore reflectă o reacție penală fermă, dar nu excesivă, fiind proporțional cu gravitatea faptei și cu gradul de pericol social concret. În același timp, această sancțiune menține un just echilibru între necesitatea prevenirii unor conduite similare și circumstanțele personale favorabile ale inculpatului, precum lipsa antecedentelor penale și recunoașterea vinovăției.

Totodată, aplicarea acestei pedepse permite evitarea izolării inculpatului prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, ceea ce este oportun în condițiile în care datele privind persoana sa demonstrează că reeducarea poate fi eficient realizată în

mediul comunitar. În consecință, executarea muncii neremunerate, în condițiile stabilite de lege, se prezintă ca o sancțiune aptă să descurajeze inculpatul de la repetarea unor comportamente similare și să transmită totodată un mesaj preventiv general participanților la trafic.

Prin urmare, instanța conchide că aplicarea pedepsei de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității reprezintă o măsură eficientă, suficientă și proporțională, capabilă să atingă scopul preventiv, educativ și coercitiv al pedepsei penale.

8.Cu privire la mijloacele materiale de probă

În conformitate cu prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Elucidând cele expuse supra, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează următoarele mijloacele materiale de probă:

-procesul verbal nr. ***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei din 18.08.2024, potrivit căruia s-a constatat că cet. *****, a.n. *****, a refuzat examenul medical, precum şi recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

-imaginile video cu momentul stopării cet. *****, acestea vor rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

-raportul de expertiză nr. 3*****, potrivit căruia unitatea de transport de marca „Senke” modelul „SK150” nr. cadrului: „*****”, cu nr. motorului „*****”, fără număr de înmatriculare, prezentat spre examinare, este echipat cu motorul alimentat pe benzină cu un cilindru, capacitatea cilindrică al căruia constituie 163 cm3, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

9.În conformitate cu prevederile articolelor 80^1 din Codul penal şi 340, 384-385, 389, 392-395, 397, din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, născut Ia *****, cod personal *****, se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, se condamnă şi i se stabilește o pedeapsă sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

***** se obligă să semneaze în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Mijloacele materiale de probă:

-procesul verbal nr. ***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei din 18.08.2024, potrivit căruia s-a constatat că cet. *****, a.n. *****, a refuzat examenul medical, precum şi recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

-imaginile video cu momentul stopării cet. *****, acestea vor rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

-raportul de expertiză nr. 3*****, potrivit căruia unitatea de transport de marca „Senke” modelul „SK150” nr. cadrului: „*****”, cu nr. motorului „*****”, fără număr de înmatriculare, prezentat spre examinare, este echipat cu motorul alimentat pe benzină cu un cilindru, capacitatea cilindrică al căruia constituie 163 cm3, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Denis GUZUN**